

ner, og hvad vi betaler i skat. Skattevæsenet har også oplysninger om, om der har været nogle straffesager i forbindelse med skatter og afgifter. Med alle de mange fradragsmuligheder, denne regering har åbnet op for, kan det være i forbindelse med alkoholafvænnning, ligesom der er hele spørgsmålet omkring fagforeningsforhold, religion og meget andet, som man på grund af skattefradrag har oplysninger liggende om i skattevæsenet. Det er følsomme oplysninger, hvor vi altså ifølge Datatilsynet risikerer, at der ikke vil være lige så god kontrol med dem, som der er i dag.

Så er der også spørgsmålet om kvikskrænkerne. Der er jo blevet talt lidt om, at man fremover kan gå til sin kommune og få forskellige oplysninger, men hvem er det egentlig, der har ansvaret?

Så vidt jeg har forstået, er det meningen, at i de her kvikskrænker skal man ikke kunne få nogen som helst afgørelse. De medarbejdere, der står der, skal i princippet ikke vide andet, end hvor man kan få informationer. Så borgeren kan altså komme ind ad denne her berømte ene indgang i kommunerne, og så lige så snart de er kommet ind ad indgangen, er der en svingdør, hvor de så kan gå ud igen, fordi de skal et andet sted hen for at få det, de egentlig har behov for.

Men man kunne jo risikere, at kommunerne også gerne ville have, at deres medarbejdere skal kunne svare på noget. Så er spørgsmålet: Hvem har ansvaret for at oplære dem, der står i kvikskrænkerne og skal fortælle noget om skattesystemet? Er det kommunerne, eller er det enhedsorganisationen?

Alt i alt kan man altså sige, at med det forslag her får vi en meget magtfuld organisation, og vi får den under en rigmandsregering, der ikke er bange for at bruge sin magt og heller ikke er bange for at bruge sin magt til favorisere vennerne og til at lade pengene fosse ud af statskassen. Vi får, som det ser ud nu, en ringere kontrol med færre ansatte til at føre kontrollen. Dertil kommer, at personalet får ringere vilkår, end mange af dem har i dag. Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forslaget.

Jann Sjørnsen (KD):

Kristendemokraterne er ikke en del af aftalen omkring strukturreformen. Det betyder ikke, at vi sådan pr. automatik siger nej til det fremsatte lovforslag. Vi har i forbindelse med de lovforslag, som fremover kommer til behandling i Folketinget, som skal udmønte strukturreformafta-

len mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti, sagt, at vi vil se på de enkelte forslag. Det vil vi selvfølgelig også, når det gælder de to forslag, som vi behandler her i dag.

Overordnet set har vi tidligere givet udtryk for, at vi gerne ser en enstrengt skattestruktur og en statslig enhedsforvaltning på det her område. Det gør jo så også, at vi dykker ned i substansen og ser på, hvordan regeringen så har tænkt sig at udmønte det, sådan at borgerne også kommer i centrum, hvilket er hensigten med regeringens to lovforslag.

Den statslige enhedsforvaltning, som regeringen lægger op til, er i høj grad baseret på en struktur, som udmøntes i 30 lokale skattecentre. Her er vi sådan set ved det første problem for Kristendemokraterne at se ved regeringens lovforslag, nemlig antallet af skattecentre i forhold til vores geografi. Vi synes, at det er vel få til at sikre en borgernær service, også når det gælder skatteforvaltningsmæssige spørgsmål.

Vi er selvfølgelig udmærket klar over, at skattecentre skal spille sammen med kommunernes kvikskrænker, og hvad der ellers har været nævnt, borgerservicen i de enkelte kommuner. Men vi mener, at der her er et afgørende problem i de lovforslag, som regeringen har fremsat.

Andre problemer, som vi ser, er i høj grad de bemyndigelser, som skatteministeren får med lovforslagene i forhold til Skatteråd, Ligningsråd og skatteankenævn. Jeg vil ikke repetere de bekymringer, som kolleger og ordførere tidligere har nævnt her i debatten, for så vidt angår de pågældende områder, en bekymring, som altså også deles af Kristendemokraterne, og som er temaer, som vi også vil vurdere nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 15.10

De ansattes vilkår har været nævnt. Det er jo altid svært, når man skal lave strukturløsningsplaner, og så meget vil jeg give regeringen, at man måske altid kommer på kant med nogle organisatoriske spørgsmål, som ikke vedrører lovgiver som sådan, men som alligevel har betydning for, hvad man synes at man anstændigvis kan, men også her er der nogle spørgsmål, som vi gerne vil se nærmere på i forbindelse med udvalgsarbejdet, hvor vi vil se på, om det snit, regeringen har lagt op til, er rimeligt nok.

Alt i alt vil jeg såmænd blot på nuværende tidspunkt sige, at vi afventer den videre udvalgsbehandling af lovforslagene. Vi vil gøre vores endelige stilling op, når vi får ministerens